

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 9Co/26/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7612217385
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dana Ferková
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2015:7612217385.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Dany Ferkovej a sudcov JUDr. Miroslava Sogu a JUDr. Táni Veščičikovej, v právnej veci žalobcu: POHOTOVOSŤ, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, zastúpeného Advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Grösslingova 4, IČO: 36 864 421, proti žalovanej: Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti SR, so sídlom v Bratislave, Župné námestie 13, v konaní o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 10.10. 2014 č.k. 11C/113/2012-125 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Nepriznáva účastníkom náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Spišská Nová Ves (ďalej len "súd prvého stupňa") rozsudkom žalobu zamietol a rovnako zamietol aj návrh žalobcu na prerušenie konania. Náhradu trov konania žalovanej nepriznal.

Rozhodol tak o žalobe, ktorou sa žalobca domáhal od žalovanej náhrady škody a nemajetkovej ujmy na základe nesprávneho úradného postupu, ku ktorému malo dôjsť v exekučných konaniach vedených pred Okresným súdom Spišská Nová Ves, v ktorých žalobca vystupoval ako oprávnený. K nesprávne úradnému postupu malo dôjsť tým spôsobom, že súd v exekučných konaniach:

- zamietol žiadosť súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie (žaloby označené ISTINA RS),
- rozhodol o zamietnutí žiadosti súdneho exekútora o vydanie poverenia po zákonnej 15-dňovej lehote (žaloby označené NZP),
- rozhodol o vydaní poverenia súdneho exekútora na vykonanie exekúcie po zákonnej 15-dňovej lehote (žaloby označené MP), alebo
- rozhodol o návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora po 30-dňovej zákonnej lehote (žaloby označené ZE).

Súd prvého stupňa po vykonanom dokazovaní a po právnom posúdení veci podľa § 3 ods. 1, 2, § 5 ods. 1, § 6 ods. 1,2, § 9 ods. 1, 2, § 15 ods. 1, § 17 ods. 1, 2, § 19 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu pri výkone verejnej moci, § 44 ods. 1, 2, § 41 ods. 2 písm. c/ a d/, § 44 ods. 8 zák. č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti, § 45 ods. 1,2 zák. č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná. Uzavrel, že žalobca doručil žalovanej žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, ktorý nárok zo strany žalovanej nebol do rozhodnutia súdu uspokojený. Po vykonanom dokazovaní vzal za preukázané, že v prípadoch, kde boli žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietnuté, boli exekučným titulom

rozsudky rozhodcovského súdu. Vo všetkých prípadoch bol právny vzťah medzi oprávneným a povinným hodnotený ako spotrebiteľský. Exekučný súd postupoval v zmysle § 45 ods. 2 zákona č. 244/2002 Z.z., v zmysle ktorého je nielen oprávnený, ale aj povinný, a to v ktoromkoľvek štádiu exekučného konania, t.j. aj pri rozhodovaní žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie skúmať zákonnosť exekučného titulu, t.j. rozhodcovského rozsudku. Rozhodnutím exekučného súdu, ktorým bola zamietnutá žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie nedošlo ani k reálnej nevykonalosti istiny a jej príslušenstva, o ktorých už rozhodoval rozhodcovský súd. Žalobca má totiž v daných prípadoch právo iniciovať konanie pred všeobecným súdom, ktorým v občianskom súdnom konaní posúdi dôvod, pre ktorý rozhodcovský rozsudok nemôže byť exekučným titulom. Uzavrel, že v prípadoch uvedených žalobcom nie je možné konštatovať ani nezákonnosť rozhodnutí exekučného súdu, nakoľko vykonaným dokazovaním bolo zistené, že ani jedno rozhodnutie exekučného súdu o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie nebolo odvolacím súdom zrušené, alebo zmenené pre nezákonnosť. Nezistil ani to, že by exekučný súd rozhodol o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie po zákonnej 15 dňovej lehote. Okrem toho zákonná 15 dňová lehota podľa názoru súdu prvého stupňa platí len v prípadoch, kedy exekučný súd vo veci vydal poverenie na vykonanie exekúcie. Žalobca nepreukázal v konaniach ani existenciu rozhodnutia, ktoré by konštatovalo prietahy v uvedených exekučných konaniach, teda nepreukázal nesprávny úradný postup spočívajúci v nečinnosti súdu. Súd prvého stupňa preto uzavrel, že zo strany žalobcu nebol v konaní preukázaný nesprávny úradný postup exekučného súdu v uvedených exekučných konaniach, ani nezákonnosť rozhodnutí exekučného súdu. Hmotnoprávne podmienky uplatnenia nároku na náhradu škody a nemajetkovej ujmy spôsobenej nesprávnym úradným postupom preto neboli preukázané. Z tohto dôvodu návrh v celom rozsahu zamietol.

O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. V konaní žalovaná bola úspešná, táto však v zákonom stanovenej lehote trovy konania nevyčísliła a z obsahu spisu jej žiadne trovy nevyplývali a žalobca bol v danom prípade neúspešný. Preto rozhodol tak, že náhradu trov konania žalovanej nepriznáva.

Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podala odvolanie žalobkyňa z dôvodov, že v uvedenom rozsudku došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p. - účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom (ust. § 205 ods. 2 písm. a) O.s.p. v spojení s ust. § 221 od. 1 písm. f) O.s.p.); v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p. - rozhodoval vylúčený sudca (ust. § 205 ods. 2 písm. a) O.s.p. v spojení s ust. § 221 ods. 1 písm. g) O.s.p.); v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p. - súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav (ust. § 205 ods. 1 písm. a) O.s.p. v spojení s ust. § 221 ods. 1 písm. h) O.s.p.); súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a navrhol zrušiť napadnutý rozsudok a vec vrátiť súdu na ďalšie konanie. O.i. namietal odvolateľ, že bolo porušené právo žalobcu na kontradiktórny proces a podotkol, že súd ignoroval všetky tvrdenia žalobcu o majetkovej škode, ktorá vznikla z titulu na udržiavanie a správy informačného systému. Ďalej zvýraznil, že nálezy Ústavného súdu SR uvádzajú jednoznačne, že súd musí dbať na presvedčivosť svojho rozhodnutia v odôvodnení, argumentačne vyhodnotí svoje rozhodnutie tak, aby premisy zvolené v rozhodnutí, rovnako ako závery, ku ktorým na základe premís dospel, boli pre širšiu právnickú verejnosť prijateľné, racionálne a presvedčivé. Súd nevysvetlil vo svojom rozhodnutí, prečo nedošlo k porušeniu práv žalobcu na prerokovanie vecí bez zbytočných prietahov zaručeného čl. 48 ods.2 Ústavy Slovenskej republiky. O návrhu nebolo rozhodnuté v zákonom stanovenej lehote a pre túto nečinnosť aj nesprávny úradný postup nenašiel objektívne udržateľne vysvetliteľný dôvod. Súd prvého stupňa vydal rozhodnutie vnútorne rozporné, síce zistil porušenie práva, nekonštatoval ho a na tejto chybe postavil svoje rozhodnutie o nepriznaní nemajetkovej ujme žalobcovi, rozhodnutie založené na skutkovej a právnej chybe súdu nie je v právnom štáte udržateľné, irelevantné úvahy súdu o tom, aké spôsoby judikovania pohľadávky si žalobca zvolil, navyše podľa práva sú súdne rozhodnutia všeobecných súdov rovnocenné s rozhodnutiami rozhodcovských súdov. Ďalej namietal, že aj iný súd, t.j. Krajský súd v Trnave v rozhodnutí sp. zn. 11Ncc/46/2012 v právne zhodnej veci vylúčil všetkých sudcov Okresného súdu Dunajská Streda, preto je tiež rozhodnutie nezákonné (poukázal aj na Ústavný súd SR nález IV.ÚS/345/09). Konštatoval odvolateľ, že základné právo na prejednanie a rozhodnutie veci nestranným súdom podľa čl. 36 ods. 1 Listiny a čl. 46 ods. 1 Ústavy SR je v občianskom súdnom konaní zabezpečený vylúčením sudcu z jeho ďalšieho prejednávania. O.i. pri nezávislosti sudcov musí byť vzaté do úvahy

ustanovovanie jeho členov a dĺžka ich mandátu, teda či tu je alebo nie je zdanie nezávislosti. Súd sa nedostatočne oboznámil s podmienkami, za ktorých je možné viesť konanie, keď ignoroval žiadosť žalobcu o zrušenie (odročenie) nariadeného pojednávania z dôležitého dôvodu. Súd vychádzajúc z mylného skutkového stavu bez oboznámenia sa s obsahom predloženej ústavnej sťažnosti nesprávne aplikoval ust. § 101 ods. 2 O.s.p. a viedol pojednávanie, na ktorom za neprítomnosti žalobcu meritórne rozhodol. V žiadosti sa pritom zdôrazňovalo, že žalobca trvá na osobnej účasti právneho zástupcu na pojednávaní, avšak na takom, ktoré bude vedené nestranným sudcom na nestrannom súde. Žalobca sa nemal možnosť vyjadriť k tvrdeniam žalovaného, z ktorých súd pri svojom rozhodovaní vychádzal a zachytil ich aj v odôvodnení svojho rozhodnutia. Žalobca sa nemal možnosť vyjadriť ani k dôkazom, ktoré súd vykonal a zložil na nich svoje rozhodnutie. Za takejto procesnej situácie došlo k degradácii zásady kontradiktórnosti, k porušeniu práva žalobcu na súdnu ochranu ako aj k odňatiu jeho možnosti konať pred súdom.

Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu nevyjadřila, aj keď toto jej bolo doručené dňa 4. 11.2014.

Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací prejednal odvolanie žalobcu bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 214 ods. 2 O.s.p. v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 212 ods. 1, 3 O.s.p., z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Rozsudok je vo výroku vecne správny, preto ho odvolací súd podľa ust. § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 4.11. 2015 o 9.00 hod. v pojednávacej miestnosti č. dv. 227/II. poschodie, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia boli zverejnené dňa 14. 10. 2015 na úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach v zmysle ust. § 156 ods. 1, 3 O.s.p.

Žalobca podľa obsahu odvolania namieta odvolacie dôvody podľa ust. § 205 ods. 2 písm. a/, c/ a f/ O.s.p., teda že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 písm. f/, g/, h/, súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností a rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolací súd po preskúmaní obsahu spisu dospel k záveru, že pokiaľ žalobca v odvolaní namietal postup súdu z hľadiska porušenia procesno-právnych predpisov, nie je jeho odvolanie dôvodné. Rovnako nie je jeho odvolanie dôvodné ani pokiaľ toto oprel o dôvody v zmysle § 205 ods. 2 písm. c/ a f/ O.s.p.

Námietka žalobcu o nepreskúmateľnosti napadnutého rozhodnutia tiež nie je opodstatnená.

Rozsudok súdu prvého stupňa obsahuje stručné a výstižné prednesy účastníkov, dôkazy, o ktoré súd oprel svoje skutkové zistenia, úvahy, ktorými sa spravoval pri hodnotení dôkazov a skutočnosti, ktoré mal za preukázané, ako aj právne posúdenie zisteného skutkového stavu podľa príslušných zákonných ustanovení. Súd prvého stupňa taktiež vysvetlil akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil. Napadnuté rozhodnutie preto netrpí takou vadou konania, ktorá by mala za následok zrušenie rozhodnutia prvostupňového súdu (§ 157 ods. 2 O.s.p.). Odvolací súd nezistil, že by postupom prvostupňového súdu či už v konaní alebo rozhodnutím sa účastníkovi konania - žalobcovi odňala možnosť konať pred súdom z dôvodov ním v odvolaní uvedených.

Súd prvého stupňa vykonal dokazovanie v rozsahu dostatočnom pre úplné zistenie skutkového stavu, vykonanie ďalších dôkazov účastníci konania ani nenavrhli, vykonané dôkazy vyhodnotil podľa ust. § 132 O.s.p., z týchto dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a zo zisteného skutkového stavu vyvodil aj správny právny záver, pričom rozsudok aj náležite odôvodnil, preto odvolací súd jeho rozsudok ako vecne správny podľa § 219 O.s.p. potvrdil.

Vecne správne, podrobné a presvedčivé sú aj dôvody napadnutého rozsudku, s ktorými sa odvolací súd stotožňuje a na tieto odkazuje (§ 219 ods. 2 O.s.p.), keďže ani počas odvolacieho konania nevyšli najavo také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali iné rozhodnutie vo veci. Ani odvolacie námietky žalobcu nemali vplyv na vecnú správnosť rozsudku a nie sú spôsobilé prívodiť zmenu napadnutého rozsudku.

Odvolacie námietky žalobcu týkajúce sa tvrdení o splnení predpokladov pre vznik nároku na náhradu majetkovej a nemajetkovej ujmy v zmysle zák. č.514/2003 Z.z., rovnako ako tvrdil aj v konaní pred súdom prvého stupňa, nie sú opodstatnené.

Odvolačný súd v tej súvislosti poukazuje na podrobné odôvodnenie rozsudku súdu prvého stupňa, ktorý svoje úvahy o nesplnení zákonných podmienok na náhradu škody v prejednávanej veci podrobne rozviedol s poukazom na skutkové zistenia, ktoré vyplynuli z vykonaného dokazovania a príslušné zákonné ustanovenia, podľa ktorých vec právne posudzoval.

Odvolačná námietka žalobcu, že súd prvého stupňa sa v konkrétnostiach dopustil viacerých omylov, keď konštatoval, že žalobcom namietané lehoty na vydanie rozhodnutia boli dodržané, nemá svoj podklad vo vykonanom dokazovaní. Rovnako ani tvrdenie žalobcu, že nesprávny úradný postup v danom prípade bol jednoznačne preukázaný. Navyše odvolacie námietky žalobcu v tomto smere sú všeobecného charakteru, bez uvedenia konkrétnych pochybení, ktorých sa súd prvého stupňa mal dopustiť.

Pokiaľ ide o namietané procesné pochybenia súdu prvého stupňa, odvolací súd udáva nasledovné:

Vzhľadom k tej skutočnosti, že zákon bližšie v žiadnom zo svojich ustanovení pojem odňatie možnosti konať pred súdom nešpecifikuje, pod odňatím možnosti konať pred súdom je potrebné vo všeobecnosti rozumieť taký postup súdu, ktorý znemožňuje účastníkovi konania realizáciu procesných práv a právom chránených záujmov, priznaných mu občianskym súdnym poriadkom na zabezpečenie svojich práv a oprávnených záujmov.

Namietané procesné pochybenie súdu prvého stupňa, a síce, že súd nedoručil písomné vyjadrenie žalovanej k žalobe žalobcovi, čím porušil právo žalobcu na kontradiktórny súdny proces a ust. § 114 ods. 2 O.s.p., nie je dôvodné. Rovnako nie je dôvodné ani namietané procesné pochybenie súdu prvého stupňa, že žalobca nebol pred vynesením rozsudku oboznámený so súdom vykonanými listinnými dôkazmi uloženými v exekučnom spise a k vykonanému dokazovaniu nemal možnosť vyjadriť sa.

Z obsahu spisu totiž vyplynulo, že žalovaná po doručení žaloby sa písomne vyjadrila podaním zo dňa 04. 02. 2013 (č.l. 36 a nasl. spisu), ktoré vyjadrenie bolo doručené žalobcovi cestou jeho právneho zástupcu dňa 18. 02. 2013 (doručenka na č.l. 48 spisu). Z obsahu spisu je tiež zrejmé, že žalobca cestou svojho právneho zástupcu bol zo strany súdu prvého stupňa predvolaný na pojednávanie dňa 10.10. 2014, ktoré prevzal dňa 16.9. 2014 (doručenka na č.l. 106 spisu).

Súd prvého stupňa pojednával a rozhodol vo veci dňa 10. 10. 2014 v neprítomnosti žalobcu (rovnako aj žalovanej) v zmysle § 101 ods. 2 O.s.p.

Žalobca požiadal o odročenie pojednávania podaním zo dňa 2.10. 2014 z dôvodu podania návrhu na prerušenie konania do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorej predmetom je rozhodnutie o porušení práva žalobcu na zákonného sudcu a práva na nestranný súd.

Súd pokračuje v konaní, aj keď sú účastníci nečinní. Ak sa riadne predvolaný účastník nedostaví na pojednávanie ani nepožiadal z dôležitého dôvodu o odročenie, môže súd vec prejednať v neprítomnosti takého účastníka; prihliadne pritom na obsah spisu a dosiaľ vykonané dôkazy (§ 101 ods. 2 O.s.p.).

Podľa názoru odvolacieho súdu správny bol postup súdu prvého stupňa, pokiaľ v zmysle § 101 ods. 2 O.s.p. pojednával a vo veci rozhodol, keďže dôvod pre odročenie pojednávania, ktorý uviedol žalobca v podaní zo dňa 2.10. 2014, nie je dôležitým dôvodom pre odročenie pojednávania. Je totiž zrejmé, že pokiaľ ide o námietku zaujatosti vznesenú zo strany žalobcu, o tejto v konaní už bolo rozhodnuté uznesením Krajského súdu v Košiciach zo dňa 22.10.2012 č.k. 5NcC/46/2012-13 tak, že sudkyňa Okresného súdu Spišská Nová Ves JUDr. A.F. Y. je vylúčená z prejednávania a rozhodovania vecí spojených na spoločné konanie pod sp. zn. 11C/1113/2012 a sudcovia JUDr. Z. C., A.. K. K., A.. A. O., A.. N. M., A.. B. G., A.. B. K., A.. M. S., A.. C.G. U., A.. Z. C., A.. E. Š., A.. Q. C., A.. Z. D., A.. A. K., A.. A. F., A.. G. D. B. A.. A. Q. nie sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania vecí 11C/1113/2012. Náhodným výberom bola predmetná vec následne pridelená sudkyňi JUDr. Z. C. na prejednanie a rozhodnutie. Ani podanie ústavnej sťažnosti na Ústavný súd Slovenskej republiky nie je takým dôležitým dôvodom, ktorý

by opodstatňoval odročenie pojednávania, najmä za situácie, keď súd prvého stupňa návrh žalobcu na prerušenie konania zamietol.

O dôležitý dôvod na odročenie pojednávania ide vo všeobecnosti vtedy, ak účastník tvrdí také skutočnosti, ktoré sú vzhľadom k svojej povahe spôsobilé jeho neúčast' na pojednávaní ospravedlniť, t.j. také, ktoré mu neumožňujú sa na pojednávaní zúčastniť a súčasne sú vážne, dôležité a ospravedlniteľné z hľadiska objektívneho alebo aj subjektívneho (čím mohla byť prekážka predvídaná, prípadne odvrátená).

V prejednávanej veci žalobca požiadal o odročenie pojednávania z dôvodu podania procesného návrhu na prerušenie konania. Takýto dôvod ale nie je dôležitým dôvodom pre odročenie pojednávania v zmysle § 101 ods. 2 O.s.p., keďže nejde o objektívne ospravedlniteľný dôvod, ktorý by neumožnil žalobcovi zúčastniť sa pojednávania.

Pokiaľ teda súd prvého stupňa v konaní pokračoval aj po obdržaní žiadosti žalobcu na odročenie pojednávania zo dňa 2.10. 2014 a vec prejednal a rozhodol v jeho neprítomnosti podľa ust. § 101 ods. 2 O.s.p., neodňal týmto svojim postupom žalobcovi možnosť konať pred súdom.

Pokiaľ sa žalobca na pojednávanie dňa 10.10.2014 nedostavil, takýmto spôsobom sa sám vzdal možnosti vyjadriť sa k vykonaným dôkazom a realizovať svoje ďalšie procesné práva spojené s účasťou na tomto pojednávaní. Z toho vyplýva, že zásada kontradiktórnosti konania a ani práva žalobcu na súdnu ochranu v tomto smere porušené neboli.

Vyššie uvedené závery sa týkajú aj odvolacej námietky žalobcu, ktorý vytkol súdu prvého stupňa, že nebol oboznámený so súdom vykonanými dôkazmi uloženými v exekučnom spise a k vykonanému dokazovaniu sa nemal možnosť vyjadriť. Z obsahu zápisnice o pojednávaní zo dňa 10.10.2014 totiž vyplynulo, že dokazovanie listinami bolo vykonané súdom prvého stupňa v súlade s § 129 ods. 1 O.s.p.

Nenáležitá je odvolacia námietka žalobcu, že vo veci nebolo možné rozhodnúť bez nariadenia pojednávania, keďže v danom prípade pojednávanie nariadené bolo a žalobca svojou nedôvodnou neprítomnosťou na pojednávaní sám zapríčinil, že nemohol uplatniť svoje procesné práva.

Odvolací súd na záver ešte poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu SR 7 ECdo/3/2013 z 21.10.2013, kde najvyšší súd riešiac dovolanie proti rozhodnutiu odvolacieho súdu v exekúcii poukázal na obsah práva na spravodlivý proces so zreteľom na čl. 46 ods.1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, lebo do práva na spravodlivý súdny proces však nepatrí súčasne aj právo účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov a rovnako neznamená ani to, aby účastník konania bol pred všeobecným súdom úspešný, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jeho požiadavkami a právnymi názormi (porovnaj I. ÚS 50/04). Do obsahu tohto práva nepatrí ani právo účastníka konania vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ním navrhnutých dôkazov súdom, prípadne sa dožadovať ním navrhovaného spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (ústavný súd v rozhodnutí I. ÚS 97/97). K odňatiu možnosti žalobcu pred súdom konať a k porušeniu práva podľa čl. 46 ods.1 Ústavy Slovenskej republiky podľa názoru odvolacieho súdu nedošlo podľa § 9 ods.1 zák. č. 514/2003 Z.z.

Ani judikatúra ESLP nevyžaduje, aby na každý argument strany, aj na taký, ktorý je pre rozhodnutie bezvýznamný, bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia, v riešenej veci preto správne súd prvého stupňa rozhodol, svoje rozhodnutie argumentačne odôvodnil a jeho rozsudok o zamietnutí žaloby je zákonný, správnosť skutkových a právnych záverov súdu prvého stupňa bola preukázaná v konaní a žalobca dostal odpoveď na svoje odvolacie námietky. Rozhodnutie súdu prvého stupňa nemožno považovať za svojvoľné, neodôvodnené, predčasné a prekvapivé a odvolací súd vzhľadom na zistený skutkový stav podľa § 213 O.s.p. bol viazaný týmto skutkovým stavom a s poukazom na § 219 ods.1, 2 O.s.p. napadnutý rozsudok potvrdil ako vecne správny a zákonný.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 142 ods. 1 O.s.p.. Žalovaná bola v odvolacom konaní úspešná, preto má právo na náhradu trov odvolacieho konania voči neúspešnému žalobcovi. Trovy odvolacieho konania jej však nevznikli a ani si ich náhradu neuplatnila, preto odvolací súd účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerov hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.